

Bernardas Brazdžionis

Per pasaulį keliauja žmogus

Baltas baltas, kaip vyšnios viršūnė,
žydro veido, kaip žydras dangus,
kaip vėlė, kaip vėlė namarūnė
per pasaulį keliauja žmogus.

Buvo draugas šviesaus Apolono,
buvo brolis jis meilės Safo,
ir kely begalinės kelionės
nemačiau aš nuvargusio jo.

Šoko jis, gėrė jis ir dainavo
su Katulu Dianos laukuos,
jam Horacijus šaukė: Bis, bravo!
Krito žiedas nuo vyšnios šakos ...

Krito žiedas kaip naktys, kaip dienos,
kaip gyvenimas visas nukris,
o jis vienas, jis vienas, jis vienas
praraston praeitin nebegrįš.